

Til udenrigsministeren (6/9 83) af:

Steen Folke (VS):

»Hvordan kan det være, at Danmark i modsætning til bl.a. Sverige og Finland ikke har ønsket at deltage i den FN-konference om Palæstina, som afholdes for tiden?«

Begrundelse

På baggrund af den særdeles positive officielle danske holdning til FN bør der være meget tungtvejende grunde til at nægte deltagelse i en vigtig FN-konference. Da samtlige EF-lande bortset fra Grækenland nøjes med at sende observatører til konferencen, kan man ikke frigøre sig fra en mistanke om, at det er det udenrigspolitiske samarbejde i EF, der har tilskyndet den beklagelige danske holdning til Palæstinakonferencen.

Besvarelse (19/9 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Under FNs 37. generalforsamling sidste år vedtoges en resolution om afholdelse af en FN-konference om Palæstinaspørgsmålet (res. 37/86 C). EF-landene (bortset fra Grækenland, der afgav positiv stemme) afstod på resolutionsforslaget.

I en fælles stemmeforklaring i tilslutning til stemmeafgivningen tilkendegav EF-landene skepsis med hensyn til værdien af konferencens afholdelse, idet man fandt, at det forberedende arbejde ikke repræsenterede en balanceret holdning til de komplicerede spørgsmål, der var involveret.

En samlet vurdering af spørgsmålet om deltagelse i konferencen førte dog til, at vi i lighed med flertallet af vore EF-partnere besluttede at være til stede i egenskab af observatør. Herved manifesterede vi vort fortsatte engagement til fordel for de mellemstlige problemers løsning; men samtidig tilkendegav vi skepsis med hensyn til konferencens politiske værdi.

Lad mig i denne forbindelse erindre om, at problemerne i Mellemøsten siden det europæiske politiske samarbejdes opståen har været et dominerende emne i dette samarbejde, og at EF-landene i kraft af dette samarbejde, navnlig siden vedtagelsen af Venedigerklæringen i juni 1980, har kunnet udøve aktive diplomatiske bestræbelser på at bringe en mellemstlig forhandlingsløsning nærme-

re. Af hensyn til mulighederne for at videreføre denne konstruktive indsats lægger regeringen megen vægt på, at der i Ti'er-kredsen bevares en fælles holdning til Mellemøstens komplicerede spørgsmål. Også under hensyn hertil hilste vi det velkommen, at EF-landene (med Grækenland som undtagelse) enedes om at være til stede på Palæstinakonferencen i egenskab af observatører.

Spm. nr. S 1641

Til undervisningsministeren (6/9 83) af:

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

»Kan ministeren oplyse, om det har sin rigtighed, at handelshøjskolen i København har ladet 770 nye HA-studerende påbegynde deres studium den 1. september, selv om størstedelen af deres studieordning ikke er fastlagt, og selv om den påtænkte studieordning ikke er i overensstemmelse med den gældende bekendtgørelse?«

Begrundelse

Den 1. september er 770 nye studerende på handelshøjskolen i København startet på HA-studiet, hvis indhold og udseende de ikke kender.

Det kan ikke være forsvarligt at lade nogle studerende starte på et studium, uden at de hverken kender deres pligter eller deres rettigheder. De ved ikke, hvilke eksaminer de skal op til. De ved ikke, hvilke og hvor mange opgaver de skal aflevere, og de kender kun dele af det pensum, der skal undervises efter.

En påtænkt omlægning af studiet, som de studerende er blevet præsenteret for, men som altså ikke er vedtaget i de kompetente organer, er ikke i overensstemmelse med den gældende undervisningsministerielle bekendtgørelse. De studerende står med andre ord i en situation, hvor de ikke ved, om de skal rette sig efter bekendtgørelsen, ligesom omgængere end ikke ved, hvilke fag de bør følge i indeværende studieår.

Det forekommer spørgeren at være en urimelig situation at sætte nybegyndte studenter i.

Besvarelse (12/9 83):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):